

BRANDURI ALE IDENTITĂȚII NAȚIONALE ÎN BELARUS

Orice cultură pornește de la descompunerea lunii între interior (*propriu*) și exterior (*celălalt*). Înțelegerea *alterității* unei culturi diferite ne permite să conștientizăm mai deplin propria identitate.

În Belarusul modern există mai multe versiuni ale identităților "proprie".

De exemplu, versiunea lui Lukashenko (*Brand-1*) se bazează pe trecutul sovietic și pe o educație ideologică a tineretului în care principalele chestiuni sunt statalitatea (Lenin și Stalin sunt băieții buni), internaționalismul, cu xenofobia de fiecare zi, și ideea că toți cei din jur sunt dușmani. În același timp, Lukashenko face adesea apel la moralitate (totul este corect, nu ne-am vândut țara celor din Occident, etc.).

Partidele naționaliste de opoziție (cum ar fi Frontul Popular Belarus) (*Brand-2*) își construiesc discursul identitar tot ca reacție la trecutul sovietic, negându-l însă, ca pe un lucru distructiv și negativ pentru identitatea Belarusă "adevărată", invocând vremurile Marelui Ducat al Lituaniei (secolul al XVI-lea, Renașterea Belarusă).

În același timp, dacă ar fi să comparăm aceste două branduri, devine clar că ele nu ne permit să trecem dincolo de această schemă (*propriu – celălalt*) și nu ne permit să vedem "Celălaltul" din noi, blocând astfel toleranța și disponibilitatea de a discuta cu ceilalți.

Întrebarea este însă dacă mai există și alte tipuri de identitate în Belarus...

Irina Solomatina este directorul proiectului experimental "Gender route" (Minsk, 2005-2012) și cercetător la Centrul pentru Studii Europene (Minsk), doctorand în arte vizuale și comunicații media la EHU (Lituania). Este membră a rețelei internaționale de cercetare privitoare la gen și autoarea a numeroase articole în "Novaya Europa": Internet Magazine. A ocupat postul de Coordonator pentru Belarus în cadrul Global Media Monitoring Project (2010). Inițiatoră și curator al proiectului **Institute of Future** (Belarus): *art and social progress in regions*, a cărui temă principală este modul în care arta poate acționa ca forță motrice a progresului social în țările pe ale căror instituții culturale nu prea te poți baza.